

[Undervisningsministeren.]

årig periode indtil den 31. marts 1974, idet en stillingtagen til behovet ud over denne dato efter undervisningsministeriets skøn måtte bero på de indhøstede erfaringer.

I efteråret 1973 foretog indenrigsministeriet en undersøgelse af behovet for fortsat konsulentbistand på dette område og af synspunkterne på eventuel decentralisering af konsulenttjenesten. Undersøgelsen viste, at det var den almindelige opfattelse hos amter og kommuner, at der fortsat er et betydeligt behov, og at man burde gå ind for en decentralisering i takt med opbygningen af det amtslige sociale hjælpeapparat under bistandsloven.

Allerede på et tidligt tidspunkt var man således i undervisningsministeriet af den opfattelse, at denne midlertidige konsulentordning nøje måtte kædes sammen med det nye sociale apparatur, som den kommende bistandslov ville skabe. Ikke blot de andre ressortministerier på dette område, i første række indenrigsministeriet og socialministeriet, havde efter vort skøn en tilsvarende opfattelse. Dette gjaldt også finansministeriet, som ved den seneste 1-årige forlængelse af konsulentordningen indtil den 31. marts 1976 accepterede og i sin godkendelsesskrivelse gentog undervisningsministeriets begrundelse for en forlængelse, nemlig udskyldelsen i 1 år af bistandslovens ikrafttræden.

I forbindelse med sin orientering om resultatet af 1973-undersøgelsen havde indenrigsministeriet anmodet undervisningsministeriet om at søge mulighed for, at ministeriets konsulenttjeneste over for stofmisbrugere kunne fortsætte indtil det tidspunkt, da de amtslige socialcentre tidligst kunne forventes etableret.

Ud fra ønsket om at skabe fuld sikkerhed for en forsvarlig videreførelse på lokalt plan af dette vigtige forebyggende arbejde havde undervisningsministeriet på finanslovsforslaget for 1976-77 ansøgt om i endnu 1 år, det vil sige ud over bistandslovens ikrafttræden, at måtte beholde normeringen af de 8 lokalt placerede konsulenter. Efter sagens behandling i lønningsrådet meddelte finansministeriet imidlertid, at man ikke på det foreliggende grundlag kunne tiltræde en forlængelse af de 8 stillinger.

Det måtte efter undervisningsministeriets vurdering være en forudsætning for at æn-

dre dette grundlag for lønningsrådets og finansministeriets stillingtagen, at undervisningsministeriet skulle kunne påvise, at amter og kommuner ikke ville være i stand til at tage sig af de opgaver, som hidtil havde været varetaget af de 8 lokalt placerede konsulenter. Efter drøftelser med socialministeriet og Amtsrådsforeningen måtte man i undervisningsministeriet drage den konklusion, at man ikke ville være i stand til at forsyne finansministeriet og lønningsrådet med sådanne oplysninger, som kunne danne grundlag for endnu en forlængelse af undervisningsministeriets konsulenttjeneste. Man skønnede, at en sådan specialkonsulenttjeneste, alene opretholdt af pædagogiske hensyn, kunne være i strid med den tilstræbte forenkling i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden og kunne medføre overlapning og overflødig dobbeltbehandling og tillige være i modstrid med den i øvrigt tilstræbte decentralisering på dette område. Undervisningsministeriet fandt altså, at det arbejde, som hidtil havde været henlagt til de lokalt placerede konsulenter, allerede pr. 1. april 1976 på forsvarlig vis måtte kunne overføres til de lokale myndigheder.

Herefter var det hidtidige grundlag for de 8 stillingsnormeringer bortfaldet fra den 31. marts 1976 at regne, og de 8 konsulenter modtog den 25. marts 1976 breve om ordningens ophør. Konsulenterne havde været beskikket for bestemte kontraktperioder, og når forlængelse ikke kunne blive aktuel, måtte kontraktforholdet derfor efter ministeriets opfattelse betragtes som ophørt med periodens afslutning.

Der var såvel fra ministeriet som fra konsulenternes side udtrykt ønske om en rimelig afviklingsperiode, og i et brev til hver af konsulenterne udtrykte jeg håb om, at det måtte lykkes at finde frem til en afviklingsordning, som hver enkelt impliceret for sit personlige vedkommende kunne finde rimelig. Denne ordning er nu etableret.

I den stillede forespørgsel ønskes også oplysning om, hvorledes konsulenternes virksomhed tænkes videreført. Af det, jeg hidtidig har sagt, fremgår jo, at det ikke længere kan være undervisningsministeriets ansvar på lokalt plan at varetage dette præventive arbejde.